

1. Naslov enote / predmeta / modula		UČNA PRAKSA V OSNOVNI ŠOLI				
2. Koda enote		3. Število ECTS kreditov			6 KT	
4. Kontaktne ure		Skupaj 90	P	S	V	Ostale oblike 90 Uvajanje v pedagoško delo s pomočjo učiteljev Fakultete za šport ter učiteljev praktikov; spletna klepetalnica
5. Stopnja	Podiplomska (druga)	6. Letnik	1.	Semester	2.	
8. Študijski program		Športna vzgoja		9. Študijska smer		
10. Steber programa		Obvezni – stroka		11. Jezik	Slovenski/angleški	
12. Posebnosti	<p>Učna praksa poteka v posebej izbranih partnerskih osnovnih šolah. Študent jo izbere glede na svojo usmeritev (prvo, drugo ali tretje triletno; delo v oddelkih, kjer je integriran učenec s posebnimi potrebami). Študenta spremljata učitelj športne vzgoje – mentor, ki mora imeti naziv mentor, svetovalac ali svetnik, in učitelji Fakultete za šport (prvo triletno – nosilec predmeta Športna vzgoja mlajših otrok; drugo in tretje triletno – nosilci predmeta Didaktika športne vzgoje 3 in učitelji športov; delo v oddelkih z integriranimi učenci - nosilec predmeta Športna vzgoja učencev s posebnimi potrebami).</p> <p>Za tuje študente je učna praksa organizirana v mednarodni osnovni šoli (jezik poučevanja je angleščina).</p>					
13. Cilji in predmetno specifične kompetence	<p>Sodobni trendi na področju izobraževanja učiteljev poudarjajo izjemen pomen praktičnega pedagoškega usposabljanja. Študent lahko v avtentičnih situacijah povezuje teoretične principe, ki jih je spoznal v času študija, s prakso. Tako razvija pedagoški način razmišljanja, ki ne temelji le na občutkih, ampak je podprt z argumenti, ki izhajajo iz raziskovalnih spoznanj in teoretičnih konceptov (Kansanen, 1999). Poleg praktičnih izkušenj uporabe didaktičnih tehnik študent pridobiva samozavest, navaja se na samostojnost v pedagoškem ravnanju ter spozna svoje prednosti in pomanjkljivosti, kar mu lahko pomaga pri oblikovanju v avtonomno učiteljsko osebnost.</p> <p>Na mentorski pedagoški praksi si študenti pod vodstvom mentorjev pridobijo osnovne spretnosti pri poučevanju obveznega programa v osnovni šoli. Naučijo se samostojno načrtovati in voditi pedagoški proces pri rednih urah športne vzgoje, izbirnih predmetih, v podaljšanem bivanju in na športnih dneh. Spoznajo predpisane učne načrte za osnovno šolo in izbirne predmete, letni delovni načrt šole, učiteljevo pripravo na pouk, načrtovanje športnovzgojnega procesa na mezo ravni (tematska priprava), uresničevanje postavljenih ciljev, izbiro vsebin, ustreznih metodičnih postopkov in učnih metod ter oblik, prilagojenih razvojni stopnji otrok, organizacijske prijeme v različnih razredih, načrtovanje obremenitev, vodenje športnovzgojnega procesa, spremljanje in vrednotenje dela, vodenje šolske dokumentacije.</p> <p>Pridobijo temeljne spretnosti uporabe učne tehnologije, naučijo se izbrati ustrezne didaktične korake v različnih stopnjah učnega procesa ter pedagoška ravnanja pri različnih učnih situacijah. Znajo analizirati svoje delo in na podlagi povratnih informacij načrtovati naslednje korake.</p>					

<p>14. Opis vsebine</p>	<p>Pedagoška praksa študentov naj bi premostila razkorak med teorijo, ki si jo pridobijo na matični fakulteti, in neposredno šolsko prakso, ustvariti pa je treba takšno razmerje, v katerem sta v interaktivnem odnosu izkustvo (praksa) in premislek o tem izkustvu (teorija). Študenti, bodoči učitelji, ne morejo začeti razvijati svojega lastnega profesionalnega znanja, dokler ne vstopijo v razred. Splošno je znano, da gre pri profesionalnem razvoju študentov za proces, v katerem se študenti ob pridobivanju znanj, izkušenj in odgovornosti pomikajo proti kompleksnejšim vzorcem mišljenja in pridobivanju ustreznih kompetenc. Cilji pedagoške prakse tako vključujejo integracijo pedagoških veščin s posredovanjem znanj, pridobivanje samozavesti, sposobnost navezovanja stikov in spoznavanje učencev, spoznavanje administrativnih dolžnosti učitelja. To je za mnoge študente tudi čas dramatičnih sprememb v stališčih do poučevanja, saj mnogi prihajajo z vzorci, ki so jih bili deležni v času svojega šolanja.</p> <p>Pri tem učitelj-mentor opazuje študenta in mu svetuje, kako naj prenese teoretično in praktično znanje, pridobljeno v času študija, v pouk. Ob opazovanju analizira študentovo poznavanje vsebine predmeta, tehnike poučevanja in psihopedagoške pristope, ob koncu vsake ure se z njim pogovori in ga spodbuja k iskanju različnih rešitev. Pri tem je izjemno pomembno, da je njegovo opazovanje študenta čim bolj natančno, povratne informacije pa spodbudne.</p> <p>Za opazovanje študenta imamo poseben inštrument – protokol spremljave študenta. S tem zasledujemo tako formalne (spodbujanje mentorjev k sistematičnemu, a kritičnemu, selektivnemu opazovanju študentov) kot vsebinske cilje (priprava in ravnanje študenta, uporabo učnih metod in oblik, pripomočkov, odzivanje učencev, dinamika pouka ...).</p> <p>Tako vsi učitelji-mentorji opazujejo študente po posebnem enotnem protokolu in jih ovrednotijo na merilni lestvici ob začetku ter na koncu študentovega pedagoškega opazovanja. Izdelajo tudi profil napredka študenta. Ocena začetnega stanja pomaga učitelju-mentorju, da se osredotoči pri delu s študentom predvsem na tista področja, kjer je opazil, da ima študent težave. Iz profila napredka študent vidi svoja močna področja in svoje šibke točke, mentor pa mu svetuje, kako naj izboljša določene spretnosti. Ker izdelajo svoj profil tudi študenti, lahko ugotovijo, v kolikšni meri so bili kritični do svojega usposabljanja. S pomočjo analize osebnih profilov študentov ugotovljamo tudi, kje so pomanjkljivosti v pripravi študentov na bodoči poklic.</p> <p>Temeljna vsebinska področja: Opazovanje mentorja. Skupno poučevanje. Dinamika pouka. Samostojne dejavnosti študenta (analiziranje stanja, priprava tematskih priprav, izpeljava posameznih ur, analiziranje ur, pedagoške strategije ravnanja, izdelava didaktičnih gradiv, uporaba didaktičnih pristopov) Subjektivni in objektivni vidiki varnosti pri izpeljavi pouka. Prepoznavanje posebnosti posameznih otrok. Zasebnost otrok. Kritično ovrednotenje poteka dela in odzivanja učencev. Vključevanje v druge dejavnosti šole. Spoznavanje šolske dokumentacije. Prepoznavanje avtonomije učitelja. Komunikacija učitelj – učenec, učitelj – starši.</p>
<p>15. Temeljna literatura</p>	<p>Cvetek, S. (2004). Pedagoška praksa in njen pomen za izobraževanje učiteljev. Čagran, B., Otič, M. (2005). Visokošolski didaktiki in pedagoška praksa. Raziskovalno poročilo. Pedagoška fakulteta, Univerza v Mariboru. (Pridobljeno, 20.9.2007 z http://www.pfmb.uni-mb.si/partnerstvo/partnerstvo.htm).</p>

	<p>Devjak, T. (2005): Partnerstvo fakultete in vzgojno izobraževalnih zavodov: izobraževanje – praksa – raziskovanje. Str. 105-127. Ljubljana: Pedagoška fakulteta.</p> <p>Hatton, N., Smith, D. (1995). Reflection in Teacher Education: Towards Definition and Implementation. Sydney: The University of Sydney.</p> <p>Kansanen, P. (1999). Research-Based Teacher Education / Raziskovalno zasnovano izobraževanje učiteljev. Izobraževanje učiteljev za prenovljeno šolo / Teacher Education for Changing School. Ljubljana: Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani, str. 135-42.</p> <p>Strel, J. et al (2006). Praktično pedagoško usposabljanje študentov Fakultete za šport - navodila za študente Fakultete za šport in učitelje – mentorje. Priročnik. Ljubljana: Fakulteta za šport. (Pridobljeno, 20.9.2007 z http://projekt.sportfolio.si/2006/09/28/prirocnik-za-ppu-2006-07/).</p>	
16. Predvideni študijski dosežki	<i>16.1 Znanje in razumevanje</i>	Znanje konkretizacije in operacionalizacije uradnih učnih načrtov. Razumevanje uporabe različnih načrtovalnih in pedagoških strategij v izvedbi pouka. Razumevanje pomena kritičnega ovrednotenja lastnega dela in nujnosti postopnega vpeljevanja v pedagoški proces.
	<i>16.2 Uporaba</i>	Znanje izdelave tematske priprave. Uporaba znanja in spretnosti, pridobljenih v času študija, pri poučevanju.
	<i>16.3 Refleksija</i>	Kritično ovrednotenje izpeljave pouka na različnih ravneh šolanja in iskanje različnih možnosti reševanja problemov v skupini.
	<i>16.4 Prenosljive spretnosti – niso vezane le na en predmet</i>	Načrtno opazovanje dogajanja na učni uri. Samoevalvacija.
17. Metode poučevanja in učenja	Individualno delo učitelja in študenta. Sodelovanje v spletni klepetalnici.	
18. Pogoji za vključitev v delo oziroma za opravljanje študijskih obveznosti	Za pristop k učni praksi mora študent opraviti izpit Didaktika športne vzgoje 3.	
19. Metode ocenjevanja in ocenjevalna lestvica	(a) Pozitivna ocena didaktičnih gradiv. (b) Pozitivna ocena mentorja.	
20. Metode evalvacije kakovosti	Izdelava osebnih profilov študentov (študenti, mentorji). Evalvacijski vprašalnik.	
21. Sestavljalca učnega načrta	doc. dr. Marjeta Kovač in prof. dr. Janko Strel	